

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/378/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5411202950
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5411202950.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Urbanovej a členov senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a Mgr. Miroslava Šeptáka v právnej veci žalobcu: Ing. H. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. XX/XX., XXX XX W., zastúpeného Mgr. Ľubomírou Beňovou, advokátkou, so sídlom Z. XXXX, XXX XX W., proti žalovanému: Ján Ťasnocha, nar. XX. XX. XXXX, bytom T. XXXX/XX, XXX XX J. W., zastúpeného JUDr. Róbertom Slamkom, advokátom, so sídlom G. XXXX/XX, XXX XX . J. W. a JUDr. Ivicou Firstovou, advokátkou, so sídlom G. XXXX, XXX XX J. W., v konaní o vydanie vecí oproti vráteniu kúpnej ceny, o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 5C/96/2011-345 zo dňa 24. apríla 2013, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 5C/96/2011-345 zo dňa 24. apríla 2013 **p o t v r d z u j e .**

O trovách odvolacieho konania **r o z h o d n e** súd prvého stupňa.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi hnutel'né veci:

- použitý posilňovací stroj STAR TRAC INSTINCT CHEST PRESS;
- použitý posilňovací stroj STAR TRAC INSTINCT SHOULDER PRESS;
- použitý posilňovací stroj STAR TRAC INSTINCT GLUTE PRESS;
- použitý posilňovací stroj STAR TRAC INSTINCT VERTICAL ROW;
- použitý posilňovací stroj STAR TRAC INSTINCT LAT PULLDOWN;
- použitý posilňovací stroj STAR TRAC INSTINCT DUAL INNER/OUTER THIGH;
- použitý posilňovací stroj STAR TRAC INSTINCT DUAL LEG EXTENSION/CURL;
- použitý posilňovací stroj DUAL ADJUSTABLE PULLEY s hrazdou;
- použitý posilňovací stroj TECHNOGYM SELECTION MULTIPOWER;
- použitý posilňovací stroj TECHNOGYM SELECTION EASY CHIN DIP a
- použitý posilňovací stroj TECHNOGYM SELECTION ADJUSTABLE BENCH (ďalej aj „hnutel'né veci“, alebo „posilňovacie stroje“), alebo, ktoré tvorili predmet kúpno-predajnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim dňa 22.04.2011 oproti vráteniu časti kúpnej

ceny vo výške 6.972,00 Eur, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietal. O trovách tohto konania bude rozhodnuté do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou podanou na súd 01. 08. 2011 sa žalobca proti žalovanému domáhal vydania hnutelných vecí špecifikovaných vo výroku napadnutého rozsudku, ako aj náhrady trov tohto konania. Žalobu odôvodnil tým, že účastníci uzatvorili dňa 22. 04. 2011 kúpno-predajnú zmluvu (ďalej aj „kúpna zmluva“), predmetom ktorej bol odplatný prevod vlastníckeho práva k vyššie uvedeným posilňovacím strojom za dohodnutú kúpnu cenu 15.400,00 Eur, ktorú sa žalovaný zaviazal uhradiť v trinástich splátkach, a to časť vo výške 7.000,00 Eur pri podpise zmluvy a zostatok v dvanástich pravidelných mesačných splátkach vo výške 700,00 Eur vždy do 25. kalendárneho dňa toho-ktorého mesiaca počnúc od 25. 05. 2011 (čl. 3 zmluvy). Tieto hnutelné veci boli žalovanému odovzdané 22. 04. 2011 na základe preberacieho protokolu. Pri podpise zmluvy žalovaný 22. 04. 2011 uhradil žalobcovi 7.000,00 Eur ako prvú splátku kúpnej ceny, pričom išlo o jedinú splátku, ktorú uhradil. Podľa čl. 7 písm. b) zmluvy v prípade, ak sa kupujúci dostane do omeškania so zaplatením ktorejkoľvek zo splátok po dobu dlhšiu ako 10 dní, má predávajúci právo od zmluvy odstúpiť. Nakoľko žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou druhej splátky vo výške 700,00 Eur, splatnej do 25. 05. 2011 podľa čl. 3 písm. a) zmluvy, žalobca listom zo 14. 06. 2011 využil svoje právo podľa čl. 7 písm. b) kúpnej zmluvy a od tejto zmluvy odstúpil. S poukazom na čl. 4 zmluvy, podľa ktorého sa zmluvné strany dohodli, že vlastníctvo zariadení, ktoré sú predmetom tejto zmluvy, prejde z predávajúceho na kupujúceho až po zaplatení všetkých splátok dohodnutých v splátkovom kalendári čl. 3 zmluvy, vyzval žalobca žalovaného listom zo 14. 06. 2011 na vrátenie posilňovacích strojov, a to v lehote najneskôr do 30. 06. 2011. Odstúpenie od zmluvy zo 14. 06. 2011 s výzvou na vrátenie predmetu kúpy bolo žalovanému doručené mailom dňa 14. 06. 2011 a poštovou zásielkou s doručenkou, ktorú žalovaný v odbernej lehote neprevzal a bola žalobcovi vrátená ako nedoručená.

Žalobca na pojednávaní 05. 10. 2011 vypovedal, že kúpnu zmluvu uzatváral so žalovaným osobne. K odovzdaniu vecí došlo v sklade jeho syna a odovzdával ich on za prítomnosti jeho syna, pričom pomáhal aj jeden synov kamarát. Zmluvu za predávajúceho podpisoval on. Vtedy mu bolo zaplatených aj 7.000,00 Eur. Zvyšok dohodnutej kúpnej ceny doposiaľ zaplatený nebol. So žalovaným bol v prvotnom kontakte jeho syn Mgr. G. J.. On bol so žalovaným v styku len pri uzatváraní kúpnej zmluvy a vydaní vecí. Pokiaľ vie, žalovanému bol návrh zmluvy zasielaný vopred, takže vopred vedel, kto mu to bude predávať. Podľa jeho vedomostí mal žalovanému zmluvu odobriť jeho právny zástupca s tým, že bude mať žalovaný problém vtedy, ak nebude platiť.

Žalovaný na uvedenom pojednávaní žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Po predložení kópie dokladu zo 06. 06. 2011 o zaplatení kúpnej ceny, vypovedal, že dané potvrdenie mu bolo pri odovzdávaní zvyšku peňazí dané už s podpisom predávajúceho a on ho vtedy len sám podpisoval. Toto potvrdenie bolo v dvoch vyhotoveniach. Jedno si zobral syn žalobcu a druhé mu nechal. Pri uzavretí kúpnej zmluvy bola dohoda, že syn žalobcu mu príde stroje namontovať do Námestova a privedie si za tým účelom aj ďalších chlapov. V dohodnutý deň však tento prišiel len sám a nie ráno, ako sa dohodli, ale až na obed a on musel dať chlapov na montáž. Keď odovzdával žalobcovi prvých 7.000,00 Eur, bol pri tom prítomný len on a syn žalobcu. Žalobca síce bol osobne prítomný pri odovzdávaní strojov, ale v kancelárii žalobca prítomný nebol, keď v nej odovzdával peniaze jeho synovi. Pri odovzdávaní peňazí podľa potvrdenia zo 06. 06. 2011 synovi žalovaného, bol prítomný Mário Papán, konateľ spoločnosti PZ-BAU, s. r. o. Chvíľku bol v kancelárii aj starší syn žalobcu H. a z vedľajšej kancelárie prišiel do tej kancelárie, kde došlo k odovzdávaniu peňazí, aj pán X.. Pán Papán určite videl odovzdávanie peňazí, pán X. asi nie. Zvyšok kúpnej ceny teda zaplatil takým spôsobom, ako zaplatil aj prvú splátku, keď ho zaplatil synovi žalobcu G. J.. Nevedel uviesť, prečo bol v KZ na zvyšnú časť kúpnej ceny uvedený splátkový kalendár. Zrejme to tak mali uvedené v počítači. K zmene potom došlo na základe toho, že sa mal uskutočniť ďalší obchod so spoločnosťou Rufin a vtedy mu syn žalobcu povedal, že až sa to všetko uzavrie, že z obchodu s Rufinom bude mať zľavu 10 až 15 %, ktorá sa uplatní po zaplatení strojov v spoločnosti Rufin. Províziu vo výške 10 až 15 % mu prisľúbil starší syn žalobcu H. ústne, s čím vtedy súhlasil aj G. J.. Týmto spôsobom nedošlo k odrátaniu z tejto kúpnej ceny z dôvodu, že Rufin v tom čase ešte neuhradil predávajúcemu celú čiastku za predávané stroje. Tiež uviedol, že v čase uzavretia kúpnej zmluvy mal pri sebe iba čiastku 7.000,00 Eur. V tom čase ani nemal ďalšie voľné prostriedky, ktorými by mohol vyplatiť aj zvyšnú časť kúpnej ceny. Splátkový kalendár v kúpnej zmluve bol formalita, keďže vtedy už obaja verili, že ten obchod s Rufinom vyjde, keďže už

vtedy bol ten obchod na spadnutie. Na doplatenie kúpnej ceny si požičal od p. Papána 5.400,00 Eur a 3.000,00 Eur mal k dispozícii ako hotovosť.

Okresný súd Dolný Kubín rozsudkom č.k. 5C/96/2011-40 zo dňa 05. 10. 2011 žalobu žalobcu zamietol s odôvodnením, že žalobný petit, ktorým je súd viazaný, nerešpektuje, resp. opomína nutnú obojstrannú reštitúciu podľa § 457 Občianskeho zákonníka napriek nespornej skutočnosti, že na podklade kúpnej zmluvy došlo k obojstrannému plneniu (zo strany žalovaného minimálne k čiastočnému splneniu záväzku zaplatiť kúpnu cenu), keďže žalobca požaduje len vrátenie predmetu kúpy bez vyjadrenia súčasnej povinnosti vrátiť to plnenie, ktoré sám na podklade kúpnej zmluvy od žalovaného prijal. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 6Co/18/2012 zo dňa 07. 03. 2012 rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ďalšom konaní zástupkyňa žalobcu zmenila žalobu na pojednávaní dňa 03. 04. 2013 s tým, že uviedla, že žalobca ponecháva na úvahu súdu, či a v akom rozsahu došlo v dôsledku kompenzačných námietok žalobcu k zániku nároku žalobcu na vrátenie časti kúpnej ceny, avšak žalobca pri zmene žaloby vychádzal z toho, že po zápočte zostala nevyčerpaná len suma zo zaplatenej časti kúpnej ceny vo výške 1.664,00 Eur. Započítavanú zmluvnú pokutu žalobca považoval za primeranú, dojednanú v súlade s dobrými mravmi, a to aj s poukazom na dohodnutý spôsob zaplatenia kúpnej ceny. Zmluvná pokuta bola dojednaná vo vyššej sume aj z toho dôvodu, že podľa zmluvy malo prejsť vlastníctvo z predávajúceho na kupujúceho až momentom zaplatenia celej kúpnej ceny a teda bola ňou riešená aj možná škoda, ktorá by žalobcovi vznikla pre prípad nezaplatenia kúpnej ceny, užívaním predmetu kúpy a jeho neodovzdaním žalobcovi. Jej výška zohľadňovala aj skutočnosť, že kúpna cena nebola zaplatená pri odovzdaní strojov, a to ani jej polovica a že predmetom kúpnej zmluvy boli hnutelné veci, ktoré pomerne rýchlo strácajú na svojej hodnote a žalobca predpokladal, že žalovaný bude tieto veci využívať za účelom dosiahnutia zisku. Konštatovala, že medzi účastníkmi bola uzavretá kúpna zmluva a po jej uzavretí nedošlo k zaplateniu časti kúpnej ceny, ktorú mal žalovaný zaplatiť v splátkach. Z tohto dôvodu žalobca od zmluvy odstúpil listom zo dňa 14. 06. 2011, ktorý zaslal poštou žalovanému. Navyše bolo preukázané, že potvrdenie, ktorým preukazoval žalovaný zaplatenie doplatku kúpnej ceny, bolo sfalšované. Aj v prípade zaplatenia uvedenej čiastky by však stále chýbalo 3.400,00 Eur na zaplatenie celého jej zostatku, pričom poukázala na pomery žalovaného vyplývajúce z ním doložených daňových dokladov. Žalobca v závere konania v súvislosti s tvrdeniami zástupcu žalovaného uviedol, že Cardiofitness nie je žiadna s.r.o., ale je to súčasť obchodného mena jeho syna ako živnostníka, ktorý podniká pod obchodným menom G. J. Cardiofitness. Žalovaný si bol dobre vedomý, kto vystupuje ako predávajúci, pretože táto záležitosť bola ešte pred uzavretím zmluvy medzi nimi dostatočne odkomunikovaná, zmluva mu bola zaslaná mesiac pred jej podpisom e-mailom a tiež to bolo zrejme aj z SMS komunikácie z 24. 03. 2011. Žalobou sa domáha vrátenia presne tých posilňovacích strojov, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy uzavretej so žalovaným v Komárne.

Zástupca žalovaného žiadal naďalej žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Predovšetkým namietal aktívnu legitimitáciu žalobcu vo vzťahu k veciam, ktorých vydania sa voči žalovanému domáha. Tvrdil, že žalovaný vždy a aj v súčasnosti považuje za subjekt, s ktorým sa dohodol na kúpe posilňovacích strojov tvoriacich predmet kúpnej zmluvy, spoločnosť Cardiofitness, s. r. o., ktorej majiteľmi sú synovia žalobcu a s ktorou mal už predtým žalovaný zmluvný vzťah. V záležitosti odovzdania a montáže strojov konali synovia žalobcu a obchodná činnosť ohľadne takýchto strojov bola len ich záležitosťou. Podľa neho dokazovanie preukázalo, že žalovaný v čase, kedy, ako to tvrdí, vyplatil zvyšnú časť kúpnej ceny, mal dostatok finančných prostriedkov a nemal dôvod ich nevyplatiť synovi žalobcu, s ktorým vtedy jednal. Žalovaný ani nemal ako vedieť, kto podpísal potvrdenie o prevzatí peňazí, či to bol žalobca alebo niekto iný, lebo žalovaný nebol prítomný pri podpise tohto dokumentu. Žalobcovo odstúpenie od kúpnej zmluvy považuje žalovaný za neplatné, pretože zo strany žalovaného došlo k úhrade celej kúpnej ceny. Žalobca sa v tomto konaní domáha vrátenia strojov a naproti tomu doposiaľ nevrátil ani tú časť kúpnej ceny, ktorá mu nesporne bola žalovaným zaplatená. Žalovaný však žiada v takomto prípade vrátiť celú kúpnu cenu. Žalobcom započítavanú zmluvnú pokutu vo výške 5.000,00 Eur voči vráteniu kúpnej ceny, žalovaný považuje za neprimerane vysokú, ktorá z tohto dôvodu nemôže požívať právnu ochranu. Táto zmluvná pokuta bola len jednostranná - nebola recipročná. Tiež uviedol, že nebolo preukázané, že by v obálke, v ktorej mal žalobca doručovať žalovanému odstúpenie od kúpnej zmluvy podanej na poštu 14. 06. 2011, mal byť okrem odstúpenia od zmluvy aj jednostranný zápočet. Napokon uviedol, že žalobný petit, resp. určenie samotného predmetu, ktorého sa žalobca dožaduje, je neurčitý a teda v prípade rozhodnutia súdu podľa tohto petitu by bol jeho rozsudok nevykonateľný. Sú používané rôzne anglické

názvy samotných strojov, ktoré ani presne nie sú tie stroje, pretože boli poskladané z rôznych súčiastok, nie sú uvedené výrobné čísla jednotlivých strojov, nie je tu priložená fotodokumentácia ako ten stroj vyzerá, sú zameniteľné s inými strojmi, ktoré má žalovaný vo svojej prevádzkarni, čo označil za ďalší dôvod pre zamietnutie žaloby ako neurčitej a nevykonateľnej.

Žalovaný uviedol, že považuje konanie žalobcu a jeho synov za jednu sofistickovanú lož voči nemu. Nikdy pred ním žalobca nepodpisoval nijaké papiere súvisiace so zmluvou, ale ani on pred žalobcom a vždy v tejto veci jednal syn žalobcu. G. J. mu povedal, že za firmu Cardiofitness on konal len ako obchodný zástupca firmy a že ekonomickú stránku firmy má na starosti mladší syn žalobcu H.. Jemu pán Papán požičal 5.400,00 Eur a on doplácal zo svojich 3.000,00 Eur. Na základe záverov odvolacieho súdu a ním vysloveného právneho názoru po tom, ako žalovaný predložil originál listiny zo 06. 06. 2011, na ktorej žalobca pravosť svojho podpisu spochybnil tvrdiac, že uvedenú listinu nemal ani vo svojej dispozícii, okresný súd nariadil znalecké dokazovanie znalcom grafológom na posúdenie pravosti podpisu na potvrdení o zaplatení kúpnej sumy zo dňa 06. 06. 2011. Zo znaleckého posudku znalkyne PaedDr. Q. U. č. 64/2012 zo dňa 30. 10. 2012 vyplýva jednoznačný záver, že podpis predávajúceho na doklade - potvrdenie o zaplatení kúpnej ceny datovaného k 06. 06. 2011 nie je originálnym vlastnoručným podpisom žalobcu. Ako ďalšie dôkazy spôsobilé preukázať vyplatenie zostatku kúpnej ceny vo výške 8. 400,00 Sk žalovaným synovi žalobcu G. J., ktorý mal žalovanému odovzdať predmetné potvrdenie zo 06. 06. 2011, žalovaný označil výpoveď svedkov Mária Papan a Y. X.. Svedok Papan však uviedol, že nebol priamym svedkom odovzdania akýchkoľvek peňazí žalovaným niektorému zo synov žalobcu (podľa žalovaného peniaze mal žalovaný odovzdať G. J.). V kancelárii, kde malo podľa žalovaného dôjsť k odovzdaniu peňazí, uvedený svedok potvrdil prítomnosť len G. J., ktoré stretnutie sa podľa svedka malo udiat' v čase uvádzanom žalovaným a tiež uviedol, že vtedy požičal žalovanému sumu okolo 5.300,00 Eur alebo 5.400,00 Eur, ktoré mu odovzdal na chodbe pred kanceláriou a po návrate do kancelárie už nevidel, čo žalovaný s tými peniazmi urobil. Z rozhovoru započul, že sa žalovaný spoločne s G. J. bavil o nejakej provízii. Y. X. potvrdil v danom čase akurát rokovanie žalovaného s dvoma mužmi ohľadne strojov do fitnesscentra, na ktoré rokovanie im on na požiadanie poskytol svoju kanceláriu v Dolnom Kubíne na Radlinského 58. Pred týmto stretnutím si žalovaný chcel od neho požičať okolo 5.000,00 Eur, ale svedok mu ich nedal, keďže takouto hotovosťou nedisponoval. Pri stretnutí žalovaného s ďalšími dvoma osobami, ktoré prebiehalo v kancelárii, v ktorej sedel aj svedok Papan, tento nevidel žiadne odovzdávanie peňazí ani svedok Ing. H. J. (syn žalobcu) nepotvrdil zaplatenie časti kúpnej ceny žalovaným. Uviedol, že spoločne s bratom G. bol dňa 06. 06. 2011 v Dolnom Kubíne, kde došlo k stretnutiu so žalovaným. Bolo však už po splatnosti prvej splátky kúpnej ceny, ktorú žalovaný džil žalobcovi. Ich spoločná komunikácia však nevedla k žiadnej dohode a odišli s tým, že to dajú na súd. Brat G. J. žalovaného vtedy upozornil, že ak čím skôr nezaplatí dlžnú sumu, žalobca bude nútený od zmluvy odstúpiť. Žalovaný sa dohadoval s G. J. ohľadne provízie týkajúcej sa istého zákazníka, ktorému G. J. predal stroje.

Uvedené dôkazy teda nepreukázali tvrdenie žalovaného, dokonca ani len v tom rozsahu, že dňa 06. 06. 2011 mal žalovaný skutočne odovzdať G. J. akékoľvek peniaze, toľž nie to, že to mala byť práve suma 8.400,00 Eur a práve na úhradu nesplatennej časti kúpnej ceny podľa kúpnej zmluvy. Okresný súd ohľadne danej otázky poukázal aj na predložené daňové priznania k dani z príjmov za roky 2010 a 2011 žalovaného - živnostníka (vrátane výkazov o príjmoch a výdavkoch a o majetku a záväzkoch a jeho peňažného denníka), ako aj ohľadne spoločnosti, v ktorej ako spoločník a konateľ vystupuje žalovaný (CENTRUM DK, s. r. o., so súvahou a výkazom ziskov a strát s opisom tabuľky hlavnej knihy), z ktorých dokladov vyplýva ohľadne uvedenej spoločnosti opakovaná výrazná strata a v prípade žalovaného ako živnostníka sú uvádzané len minimálne príjmy pri podstatne vyšších výdavkoch, teda opäť strata v oboch relevantných rokoch, v kontexte s vyjadrením protistrany, že ak si aj mal žalovaný požičať od svedka Papána 5.400,00 Eur, ešte stále by mu chýbalo na splatenie celého zostatku kúpnej ceny cca 3.000,00 Eur, pričom žalovaný nepreukázal žiadny vierohodný zdroj, ktorý by preukazoval reálnu možnosť, že žalovaný v danom čase disponoval takouto hotovosťou. Realnosti takejto možnosti nenasvedčuje ani to, že už pri uzavretí kúpnej zmluvy žalovaný nezaplatil prvú splátku vo výške uvedenej v jej pripravenom návrhu, ale mal mať pri sebe menší obnos peňazí, prečo sa následne musela pred jej podpisom prerábať, resp. upravovať ohľadne zaplatenia kúpnej ceny. Tiež žalovaný nesporne nezaplatil v lehote splatnosti ani splátku uvedenú v kúpnej zmluve pod poradovým číslom 2 splatnú do 25. 05. 2011. Aj posledne zmienené skutočnosti len potvrdzujú záver súdu, ktorý vyplynul z vykonaného dokazovania, a to že žalovaný nepreukázal zaplatenie akejkolvek sumy ako kúpnej ceny dohodnutej v kúpnej zmluve

nad rámec sumy 7.000,00 Eur uhradenej žalovaným pri jej podpise ešte v Komárne, resp. v malej časti tejto sumy na druhý deň po podpise zmluvy v Námestove, a teda že skutočne nedošlo k jej zaplateniu.

Po tom, ako bolo znaleckým dokazovaním preukázané, že žalobca svojim vlastnoručným podpisom nepotvrdil listinou datovanou k 06. 06. 2011 prevzatie dovtedy nezaplatenej časti kúpnej ceny a že jeho podpis na tomto dokumente bol falšovaný, keď indície naznačené vyššie významne naznačujú tomu, že autorom falšovaného podpisu mohol byť s nie malou pravdepodobnosťou práve žalovaný, zaťažovalo v ďalšom konaní práve žalovaného dôkazné bremeno, aby preukázal svoje tvrdenie, že skutočne dňa 06. 06. 2011 vyplatil žalobcovi prostredníctvom syna žalobcu G. celú dovtedy nesplatenú časť kúpnej ceny, ktoré neuniesol. Nebolo preukázané ani to, že by bola vtedy žalovaným zaplatená aspoň nejaká jej časť.

V súdenom prípade si účastníci dojednali v čl. 7 kúpnej zmluvy právo odstúpenia žalobcu ako predávajúceho od zmluvy pre prípad, ak sa žalovaný ako kupujúci dostane do omeškania so zaplatením ktorejkoľvek zo splátok po dobu dlhšiu ako desať dní. V situácii, keď súd nemal preukázané, že by žalovaný zaplatil žalobcovi zostatok kúpnej ceny 8.400,00 Eur, keď podľa nesporných tvrdení účastníkov a aj samotného textu kúpnej zmluvy mal súd preukázané zaplatenie len prvej splátky 7.000,00 Eur z celkovo dohodnutých 15.400,00 Eur, ktorý zostatok mal žalovaný zaplatiť v splátkach 2. až 13. po 700,00 Eur mesačne, so splatnosťou prvej splátky v tejto výške do 25. 05. 2011, mal žalobca právo v súlade s čl. 7 písm. b) kúpnej zmluvy odstúpiť od zmluvy, a to prvýkrát pri omeškaní žalovaného so zaplatením v poradí druhej splátky splatnej do 25. 05. 2011, dohodnutej vo výške 700,00 Eur o viac ako 10 dní. Žalobca od kúpnej zmluvy odstúpil listom zo 14. 06. 2011, ktorý zasielal žalovanému poštou doporučené na adresu žalovaného, ktorá bola uvedená v zmluve (T. XXXX/XX, J. W.). Túto zásielku, ktorá bola prvýkrát neúspešne doručovaná poštovým doručovateľom žalovanému dňa 16. 06. 2011, si žalovaný neprevzal v odbernej lehote 18 dní a zásielka bola vrátená odosielateľovi 08. 07. 2011. Duplicitne bolo žalovanému dané odstúpenie doručované (a aj reálne doručené) na pojednávaní 05. 10. 2011. Vychádzajúc však aj z vysloveného právneho záveru odvolacieho súdu, že prejav vôle dôjde adresátovi (neprítomnej osobe) vtedy, keď sa ocitne vo sfére jeho dispozície, t. j. kedy žalovaný mal konkrétnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu (napr. keď zásielka bola vložená do jeho poštovej schránky alebo bolo do nej vložené oznámenie o uložení takejto zásielky), pričom nie je právne významné, či sa adresát s dôjdeným prejavom vôle aj skutočne oboznámil a ak súčasne žalovaný na preukázanie svojich tvrdení, že sa na adrese, na ktorej mu bola zásielka doručovaná, zdržiaval len sporadicky alebo sa na nej v čase doručovania vôbec nezdržiaval, nenavrhol vykonať žiadne dôkazy (vyjadrenie zástupcu žalovaného na pojednávaní 28. 01. 2013), súd nezistiac žiadnu prekážku reálne brániacu žalovanému prevziať si uvedenú zásielku vychádzal z toho, že došlo k účinnému odstúpeniu od kúpnej zmluvy (s poukazom na jej čl. 7 písm. b) v spojení s § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka) už dňa 16. 06. 2011, kedy bola zásielka prvýkrát (neúspešne) doručovaná žalovanému poštovým doručovateľom a z toho dôvodu mu bolo zanechané oznámenie o jej uložení na pošte. Tomu, že žalovaný si zrejme cielene túto zásielku neprevzal, nasvedčuje aj jeho správanie počas tohto konania, ktorý si neprevzal v odbernej lehote ani na jednej z adries, na ktoré mu žalobca doručoval jednostranný zápočet datovaný k 11. 10. 2011, doručované zásielky dané na poštovú prepravu 13. 10. 2011, z ktorých každá má mať identický obsah (okrem adresy T. XXXX/XX, J. W., sa jednalo aj o adresy Ján Ťasnocha - CENTRUM, Nábřežie Oravskej Priehrady 2051/48, Námestovo - práve na tejto adrese žalovaný v danom čase prevádzkoval fitnesscentrum, ktoré mal presťahovať podľa žalovaného na inú adresu v Námestove až následne v máji 2012 a CENTRUM DK, s. r. o., Ján Ťasnocha, Námestie slobody 1209, Dolný Kubín). Dôvody, ktorými žalovaný zdôvodňoval neprevzatie písomnosti ani na jednej z uvedených adries alebo preklenul otázky súdu v tomto smere mlčaním, okresný súd považoval za nepreukázané a samé o sebe za tak "výrečné", že to nevyžaduje bližší komentár a je z toho zrejme vyslovená účelovosť postupu žalovaného.

Odstúpenie od zmluvy spôsobilo zrušenie zmluvy s účinkami ex tunc (§ 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka) a nastúpila vzájomná reštitučná povinnosť medzi účastníkmi v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka.

Žalobcovi vznikla povinnosť vrátiť žalovanému ním zaplatenú časť kúpnej ceny 7.000,00 Eur oproti povinnosti žalovaného vrátiť žalobcovi predmet kúpy, ku ktorému aj do času, kým nedošlo k odstúpeniu od kúpnej zmluvy nadobudol s ohľadom na čl. 4 zmluvy vlastnícke právo, stratil titul oprávňujúci užívanie predmetu kúpy.

Danú synallagmatickosť, ktorá v žalobe pôvodne vyjadrená nebola (tento nedostatok bol hlavným dôvodom zamietnutia žaloby tunajším súdom v jeho predchádzajúcom rozhodnutí, bez potreby vykonania ďalšieho dokazovania) už obsahuje zmena žaloby navrhnutá zástupcom žalobcu na pojednávaní 03. 04. 2013, na ktorom bola aj súdom pripustená a ktorá je obsahovo zhodná so znením výrokovvej časti napadnutého rozsudku, vyjmúc výšky sumy, ktorú má žalobca vrátiť žalovanému (časti žalobcom obdržanej kúpnej ceny od žalovaného, ohľadne ktorej nedošlo k účinnému jednostrannému zápočtu).

Pokiaľ ide o jednostranné zápočty, a to jednostranný zápočet listom zo 14. 06. 2011, predloženého súdu za prítomnosti žalovaného a jeho zástupcu na pojednávaní 05.10.2011 a aj ďalší zápočet listom z 11. 10. 2011, okresný súd považoval za čiastočne, a aj to len v malej časti dôvodný zápočet podaním zo 14. 06. 2011. Ním si žalobca uplatnil jednak podľa čl. 7 písm. a) kúpnej zmluvy voči žalovanému úroky z omeškania vo výške 0,2 % za každý deň omeškania z nesplatennej časti kúpnej ceny, čo predstavuje zo sumy 8.400,00 Eur a za obdobie od 26. 05. 2011 do 14. 06. 2011 sumu 336,00 Eur. Ďalej si uplatnil zmluvnú pokutu vo výške 5.000,00 Eur podľa čl. 7 kúpnej zmluvy s odôvodnením, že žalovaný doposiaľ neuhradil splátku časti kúpnej ceny 700,00 Eur splatnú 25. 05. 2011 a dostal sa do omeškania (s jej zaplatením) v dobe dlhšej ako 10 dní. Nakoľko dňa 14. 06. 2011 došlo zo strany žalobcu k odstúpeniu od kúpnej zmluvy, uvedené sumy 5.000,00 Eur + 336,00 Eur ako svoje splatné pohľadávky voči žalovanému, žalobca jednostranne započítal so svojím záväzkom voči žalovanému z titulu vrátenia žalovaným uhradenej časti kúpnej ceny vo výške 7.000,00 Eur. Rozdiel (započítaním nekrytý) vyjadril ochotu uhradiť žalovanému v deň odovzdania a prevzatia predmetu kúpy podľa kúpnej zmluvy.

Ohľadne zápočtu sumy označenej v jednostrannom zápočte ako úroky z omeškania okresný súd uviedol, že v skutočnosti podľa znenia čl. 7 písm. a) kúpnej zmluvy, na ktorý tento zápočet odkazuje, ide o zmluvnú pokutu, dojednanú pre prípad omeškania žalovaného s platením kúpnej ceny. Je zrejmé, že v čase vyhotovenia tohto jednostranného zápočtu (k 14. 06. 2011) ešte nebol žalovaný v omeškaní so zaplatením celého zostatku kúpnej ceny 8.400,00 eur, z ktorej si žalobca "vyrátal úroky" vo výške 0,2 % denne za obdobie od 26. 05. 2011 do 14. 06. 2011, ale v tom čase bol v omeškaní so zaplatením len jednej splátky, a to splátky poradové číslo 2 splatnej do 25. 05. 2011 vo výške 700,00 Eur. Preto za uvedené obdobie vzniklo žalobcovi požadovať voči žalovanému zaplatenie zmluvnej pokuty (len) zo sumy 700,00 Eur za obdobie od 26. 05. 2011 do 14. 06. 2011 vo výške 0,2 % denne, čo po vyčíslení predstavuje sumu 28,00 Eur. V tejto časti súd I. stupňa považoval jednostranný zápočet za dôvodný aj napriek "pochybeniu" v označení tohto záväzku, keďže práve z odkazu na čl. 7 písm. a) kúpnej zmluvy je dostatočne zrejmé, aký konkrétny nárok si žalobca voči žalovanému uplatnil a súčasne jednostranne započítal.

Aj druhý žalobcom započítavaný nárok voči žalovanému oproti záväzku žalobcu vrátiť žalovanému vyplatenú časť kúpnej ceny 7.000,00 Eur mala predstavovať zmluvná pokuta uplatnená s odkazom na čl. 7 písm. b) kúpnej zmluvy. Podľa uvedeného ustanovenia, v prípade, ak sa kupujúci dostane do omeškania so zaplatením ktorejkoľvek zo splátok po dobu dlhšiu ako desať dní, má predávajúci právo od zmluvy odstúpiť. V prípade odstúpenia predávajúceho od zmluvy pre nezaplatenie kúpnej ceny zo strany kupujúceho alebo z dôvodu omeškania kupujúceho so zaplatením kúpnej ceny sa kupujúci zaväzuje zaplatiť predávajúcemu zmluvnú pokutu vo výške 5.000,00 Eur.

Nárok na zaplatenie uvedenej zmluvnej pokuty podľa tohto ustanovenia mal byť viazaný na súčasné splnenie dvoch podmienok, a to: 1/ omeškanie kupujúceho so zaplatením ktorejkoľvek splátky po dobu dlhšiu ako 10 dní (predpoklad závislý od správania výlučne žalovaného) a 2/ odstúpenie predávajúceho od kúpnej zmluvy (predpoklad závislý výlučne od vôle žalobcu, či tento pre prípad kvalifikovaného omeškania žalovaného využije právo odstúpiť od zmluvy alebo nie a len v prípade realizácie svojho práva na odstúpenie od zmluvy - výkonu tohto práva mal súčasne vzniknúť záväzok žalovaného na zaplatenie zmluvnej pokuty). Moment vzniku práva na zaplatenie zmluvnej pokuty bol viazaný k okamihu zrušenia zmluvy v dôsledku odstúpenia od zmluvy a tým k momentu zániku záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy jej účastníkom. Nešlo by o situáciu, ak by ešte pred zánikom záväzku zabezpečovaného zmluvnou pokutou vznikol predávajúcemu nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty. Len v prípade, ak by účastníkovi zmluvy vznikol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty ešte skôr ako došlo k zániku zmluvnou pokutou zabezpečovaného záväzku, zostal by zachovaný nárok na zmluvnú pokutu, ale len v obmedzenom rozsahu pokiaľ ide o časové obdobie, a to konkrétne len do doby platného odstúpenia od zmluvy (rozsudok NS SR sp. zn. M Cdo 264/2002). Od momentu odstúpenia od zmluvy podľa názoru okresného súdu nie je možné si takýto nárok uplatňovať. Ide teda o neplatné dojednanie. Keďže cieľom záväzku

z dohody o zmluvnej pokute je zabezpečiť splnenie iného zmluvného záväzku, záväzok vyplývajúci z dohody o zmluvnej pokute má povahu akcesorického záväzku. Odstúpením od zmluvy zanikajú pre svoju akcesorickú povahu aj vedľajšie záväzky, závislé od existencie hlavného záväzku, ktorým je aj záväzok na zaplatenie zmluvnej pokuty (okrem vyššie uvedenej situácie, ak samotným skorším porušením zmluvy pred jej zrušením už vznikol medzi zmluvnými stranami nový právny vzťah, ktorý už nemá vo vzťahu k pôvodnému zabezpečenému záväzku akcesorickú povahu a na existenciu ktorého nemá zánik zabezpečeného zmluvného záväzku vplyv). V danom prípade navyše žalobca nepreukázal, že by uvedený jednostranný zápočet doručil, resp. písomne doručoval skôr, ako na pojednávaní 05. 10. 2011 - § 41 ods. 3 O. s. p. (jeho tvrdenie, že sa tak malo stať už v rámci zásielky, ktorou prvýkrát doručoval žalovanému odstúpenie od kúpnej zmluvy zostalo nepreukázané a v tomto smere takýto záver vyplýva aj z rozhodnutia odvolacieho súdu). Právo na zmluvnú pokutu si žalobca preukázateľne uplatnil voči žalovanému až s odstupom viac ako 3 mesiacov po zrušení zmluvy v dôsledku odstúpenia od nej žalobcom. S ohľadom aj na to, ako bola zmluvná pokuta v zmluve naformulovaná (zrejme prioritne z vôle žalobcu, ktorý pripravil návrh zmluvy), kedy vznik nároku na jej zaplatenie bol viazaný nielen na predpoklad porušenia zmluvnej povinnosti žalovaným, ktorej splnenie mala zabezpečovať, ale súčasne aj na výkon práva žalobcom (čo je zákonom neprípustné - nemožno viazať nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty na výkon práva ktorejkoľvek zmluvnej strany), nemohlo dôjsť k započítaniu zmluvnej pokuty, keďže právo na ňu nevzniklo. Jednostranný zápočet žalobcu ohľadne sumy 5.000,00 Eur voči pohľadávke žalovaného na vrátenie kúpnej ceny teda nebol dôvodný. Vzhľadom na uvedené potom nebolo potrebné zaoberať sa obranou žalovaného, namietajúceho neprímeranú výšku zmluvnej pokuty (dosahujúcej cca 1/3-inu celkovej kúpnej ceny, resp. viac ako 1/2-icu tej jej časti, ktorá nebola žalovaným zaplatená pri uzavretí zmluvy), ktorá mala byť podľa neho v rozpore s dobrými mravmi.

Prvostupňový súd považoval za nedôvodnú a výslovne za účelovú obranu žalovaného prostredníctvom jeho zástupcu, pokiaľ sa tento snažil spochybníť vlastníctvo žalobcu k predmetu kúpy pred uzavretím kúpnej zmluvy namietajúc aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu, tvrdiaceho, že skutočným predávajúcim mala byť spoločnosť Cardiofitness, s. r. o., a tiež pokiaľ namietal neurčitost' žalobného petitu pokiaľ ide o špecifikáciu vecí, ktorých vydania sa žalobca domáha, s ktorými argumentmi "vyrukoval" prakticky až v záverečnej reči bez navrhnutia akýchkoľvek dôkazov spôsobilých preukázať nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu. Žalovaný (jeho zástupca) ani nepreukázal faktickú existenciu subjektu, ktorého mal považovať za skutočného predávajúceho (bez doloženia, resp. preukázania nejakých relevantných skutočností, ktoré by preukazovali alebo dostatočne nasvedčovali takejto možnosti). Ani žalovaný nespochybňoval prítomnosť samotného žalobcu na mieste v čase, kedy došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy a čase bezprostredne tomu predchádzajúcemu a nasledujúcemu, hoci súčasne tvrdil, že neboli súčasne prítomní pri podpise zmluvy ním a žalobcom a teda že nevidel žalobcu podpisovať zmluvu. Prítomnosť žalobcu na danom mieste a jeho jednanie so žalovaným (spolu so synom G.) potvrdzovala aj manželka žalobcu Ing. N. J., pričom medzi blízkymi rodinnými príslušníkmi žalobcu ani nebol rozpor, kto je skutočným vlastníkom predmetu kúpy. Navyše, prítomnosť žalobcu na mieste kúpy nepriamo potvrdzuje aj to, že zmluva sa tesne pred podpisom prerábala (minimálne v časti ohľadne výšky a splatnosti kúpnej ceny, ktoré sa v určitej časovej tiesni (popri nutnosti nakladania a čiastočnej demontáže strojov) prejavilo aj na chybách, na ktoré podrobne v priebehu konania poukázal žalobca a ktoré súviselo s tým, že žalobca priniesol v čase podpisu zmluvy menšiu finančnú hotovosť, než ktorá bola vopred dohodnutá. V súvislosti s druhou námietkou okresný súd uviedol, že považuje opis predmetných vecí, ktorých vydania sa žalobca voči žalovanému domáha za dostatočný, rešpektujúci ich opis v samotnej kúpnej zmluvy, keď je súčasne vo výroku rozsudku uvedené aj to, že ide práve o tie veci, ktoré tvorili predmet KZ, na základe ktorej sa tieto dostali do dispozície žalovaného.

Z dôvodov uvedených vyššie potom súd žalobe v prevažnej časti vyhovel a uložil žalovanému povinnosť vydať (vrátiť) žalobcovi veci tvoriace predmet kúpnej zmluvy, ktorá bola následne prejavom vôle žalobcu - jednostranným odstúpením od kúpnej zmluvy, zrušená a žalovanému už nesvedčí žiadny právny dôvod pre užívanie týchto vecí, ktoré stále zostali vo vlastníctve žalobcu. Túto povinnosť súd v súlade s § 457 OZ viazal oproti vzájomnej povinnosti žalobcu vrátiť žalovanému ním zaplatenú časť kúpnej ceny, ktorá bola vyplatená vo výške 7.000,00 Eur, ale po odpočte sumy 28,00 Eur, ohľadne ktorej došlo jednostranným zápočtom žalobcu k zániku záväzku žalobcu na jej vrátenie, teda oproti povinnosti vrátenia sumy 6.972,00 Eur, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti, pokiaľ súd zaviazal žalobcu vrátiť žalovanému titulom vrátenia časti kúpnej ceny viac, než to žalobca navrhoval, považujúc v prevažnej časti žalobcom učené kompenzácie za nedôvodné, žalobu zamietol.

Prvostupňový súd z dôkazov navrhovaných účastníkmi nevykonával len znalecké dokazovanie, na ktorom nakoniec zotrval už len žalovaný, keďže z výpovede znalkyne PaedDr. Q. U. vypočutej dňa 11. 01. 2013 na OR PZ Dolný Kubín ako svedkyne vo veci ČVS: ORP-549/OVK-DK-2011 vyplynulo, že dôkaz, aký pôvodne aj súd zamýšľal vykonať, nie je uskutočniteľný. Menovaná totiž na jednoznačnú otázku vyšetrovateľa, či je možné pri podpisoch (ktoré skúmala v tomto konaní v súvislosti s podaním znaleckého posudku č. 64/2012) identifikovať alebo zistiť pisateľa sporného podpisu na doklade - potvrdení o zaplatení kúpnej ceny zo dňa 06. 06. 2011 odpovedala, že nie - pri takto vyhotovených podpisoch sa dá zistiť jedine pravosť, resp. nepravosť podpisu, pričom sa však nedá identifikovať pisateľ. Tiež potvrdila, že autorom sporného podpisu mohol byť niekto, kto mal k dispozícii preberací protokol z 22. 04. 2011.

Zároveň súd s poukazom na § 151 ods. 3 vetu prvú O. s. p. z dôvodu zložitosti veci a väčšieho počtu nárokov rozhodol, že o trovách tohto konania rozhodne do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na nové rozhodnutie; alternatívne navrhol v zmysle ust. § 220 O. s. p. konanie zastaviť a zaviazat' žalobcu na náhradu trov konania v prospech žalovaného.

Uviedol, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Konštatoval, že už samotný žalobný petit, teda určenie predmetu - použitých posilňovacích strojov, vydania ktorých sa žalobca podanou žalobou domáha a na základe neho aj výrok napadnutého rozsudku je neurčitý a nevykonateľný, keď posilňovacie stroje nie sú jasne, určite a zrozumiteľne označené. Okrem názvu chýbajú akékoľvek bližšie identifikačné údaje, nie je uvedený výrobca, rovnako výrobné čísla predmetných strojov, ich rozmery, prípadne fotodokumentácia a podobne. Sporné posilňovacie stroje teda nie sú v predmetnom výroku špecifikované takým spôsobom, aby nemohlo dôjsť k ich zámene za iné stroje, ktoré má tiež žalovaný vo svojej prevádzkarni. Po nadobudnutí právoplatnosti a vykonateľnosti takéhoto rozhodnutia bude exekučný titul neurčitý a nevykonateľný a žalovanému môžu byť odňaté úplne odlišné posilňovacie stroje. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. R 21/1981 a uviedol, že vymáhaný nárok v rámci výkonu exekúcie sa musí v upovedomení o začatí exekúcie označiť rovnako, ako je obsiahnutý vo výroku exekučného titulu. Absencia náležitého označenia odoberanej veci vo vykonateľnom rozhodnutí sa totiž nemôže naprávať v exekučnom konaní, ak sú nedostatky také, že nemožno jednoznačne určiť, aká vec sa má odobrať. Vykonanie exekúcie odobratím veci sa stáva neprípustným, a preto exekúcia sa v takomto prípade aj na návrh samotného exekútora, ktorý má povinnosť takýto návrh podať, zastaviť. Okresný súd považoval opis predmetných vecí, ktorých vydania sa žalobca voči žalovanému domáha za dostatočný, rešpektujúci ich opis v samotnej kúpnej zmluve zo dňa 22. 04. 2011. V preberacom protokole - pri popise strojov - je navyše uvedené, že všetky stroje sú použité, sú vo veľmi dobrom technickom stave, plne funkčné. Na niektorých strojoch sú malé kozmetické nedostatky, ako napríklad škrabance, mierne popraskané gumové úchyty, avšak ani na základe tejto špecifikácie nemožno vyvodit' záver, že predmetné stroje sú určito, jasne a presne určené tak, aby nedošlo k ich zámene. Navyše podľa informácií od žalovaného niektoré z predmetných strojov žalovaný už ani nevlastní a ani nevlastnil v čase podania návrhu a rozsudok je z tohto dôvodu nevykonateľný. Okrem toho žalovaný naďalej zotrval na svojom tvrdení, že kúpnu cenu za uvedené stroje v celosti už zaplatil žalobcovi. Okresný súd nebral do úvahy žalobcom navrhnuté dôkazy a taktiež vykonané dôkazy nedostatočne a nesprávne vyhodnotil a jeho rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené.

Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že podľa jeho názoru neexistuje dôvod, na základe ktorého by mal vracať žalobcovi čo i len časť z už zaplatenej kúpnej ceny oproti vydaniu predmetných strojov, pričom poukázal na dôvody svojho opravného prostriedku podaného proti rozsudku okresného súdu.

Ak žalovaný odpredal niektoré posilňovacie stroje do vlastníctva tretej osoby, zasiahol vážnym spôsobom do vlastníckeho práva žalobcu a zároveň sa na jeho úkor obohatil. Tvrdením žalovaného, že posilňovacie stroje, ktoré mu majú byť vydané na základe rozsudku okresného súdu, sú nedostatočne špecifikované, žalobca nesúhlasí. Tieto boli v žalobnom petite i samotnom výroku rozsudku jasne, určite a zrozumiteľne označené. Výrobca, séria, ako aj konkrétny typ posilňovacieho stroja je jasne

uvedený v názve stroja. Výrobcom posilňovacích strojov je spoločnosť STAR TRAC alebo spoločnosť TECHNOGYM. Napríklad v názve STAR TRAC INSTINCT CHEST PRESS je STAR TRAC označenie mena výrobcu, INSTINCT je séria a CHEST PRESS je konkrétny typ posilňovacieho stroja. Výrobné čísla posilňovacích strojov navyše nie sú označené, ako to býva pri automobiloch, kde každá súčiastka má svoje číslo. Tieto stroje majú štítkov, ktorý je prilepený alebo nitmi pripevnený na samotný stroj, avšak tieto je pomerne jednoducho možné odstrániť alebo vymeniť. Z uvedeného vyplýva, že špecifikácia posilňovacích strojov podľa výrobných čísel by v samotnej kúpno-predajnej zmluve ani v rozsudku nemala veľký význam. Fotodokumentáciu posilňovacích strojov, ktorých sa žalobca domáha, pripojil v prílohe tohto podania, keďže táto bola vyhotovená po nainštalovaní strojov do fitnesscentra žalovaného v Námestove. Ku každému stroju žalobca uviedol jeho fotku z oficiálnej stránky výrobcu s odkazom na názov stránky, kde sa dá vyhľadať a k tomu jednu až tri fotografie priamo z Námestova zo dňa 23. 04. 2011 po inštalácii strojov vo fitnesscentre žalovaného. Všade je uvedený aj názov stroja a písmeno, pod ktorým figuruje daný posilňovací stroj v kúpno-predajnej zmluve. K zámene posilňovacích strojov by mohlo dôjsť len v takom prípade, keby mal žalovaný v prevádzke niekoľko rovnakých strojov rovnakého výrobcu, série a typu, avšak žalovaný mal v prevádzke do dňa 03. 04. 2013 len tieto stroje, resp. už nie všetky. Ostatné posilňovacie stroje sú stroje iných výrobcov, sérií aj typov, dokonca aj farby, a teda neprichádza možnosť zámény do úvahy. Na fotkách je dobre viditeľné, že kostry strojov od žalobcu sú strieborné a kostry ostatných strojov sú zlaté. Jediným dôkazom navrhnutým žalovaným (vykonanie znaleckého dokazovania na preskúmanie podpisu na spornom potvrdení o zaplatení zostatku kúpnej zmluvy zo dňa 06. 06. 2011), či toto potvrdenie nepodpísala manželka alebo synovia žalobcu, bol prvostupňovým súdom zamietnutý. Žalobca zdôraznil, že ako oznamovateľ a poškodený v prípravnom konaní vedenom Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Dolný Kubín, Odborom kriminálnej polície pod č.k. ČVS: ORP-549/OVK-DK-2011 má vedomosť o tom, že v uvedenom konaní bola vypočutá znalkyňa PaDr. Q. U., a to k okolnostiam podaného znaleckého posudku č. 64/2012, predmetom ktorého bolo skúmanie, či podpis na doklade označenom ako potvrdenie o zaplatení kúpnej ceny zo dňa 06. 06. 2011 predložený žalovaným do konania vedeného na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 5C/96/2011 je podpisom žalobcu. Zo zápisnice zo dňa 11. 01. 2013 vyhotovenej pred Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Dolný Kubín, Odborom kriminálnej polície pod vyššie uvedeným číslom, a to zápisnice o výsluchu svedka vyplýva, že znalkyňa uviedla, že podpis z potvrdenia o zaplatení kúpnej ceny zo dňa 06. 06. 2011 nie je podpisom žalobcu. Zároveň uviedla, že ide o technickú napodobeninu podpisu z dokladu označeného ako preberací protokol zo dňa 22. 04. 2011, pričom pri vyhotovených podpisoch sa dá zistiť jedine pravosť, resp. nepravosť podpisu, avšak nedá sa identifikovať pisateľ. Obdobný názor vyslovil aj Kriminálny ústav PZ v Bratislave, ktorý potvrdil stanovisko súdnej znalkyne uvedené vyššie. Je nepochybné, že podpis na potvrdení o zaplatení zostatku kúpnej ceny zo dňa 06. 06. 2011 mohla sfaľšovať jedine osoba, ktorá disponovala preberacím protokolom zo dňa 22. 04. 2011, ktorým disponoval sám žalovaný. Ak žalovaný v odvolaní tvrdí, že niektoré stroje už nevlastní, a ani nevlastnil v čase podania návrhu, žaloba tvrdí, že žalovaný tak mohol učiniť až po vydaní predbežného opatrenia vydaného Okresným súdom Dolný Kubín pod č.k. 5C/96/2011-253 zo dňa 14. 01. 2013, v ktorom mu bol uložený zákaz nakladania s predmetom sporu, ktoré už jasne porušil ich premiestnením v období medzi 29. 03. 2013 až 01. 04. 2013, kedy pravdepodobne došlo aj k predaju niektorých strojov. Nasvedčuje tomu skutočnosť, že žalovaný na žiadnom pojednávaní prvostupňového súdu, a ani na policajnom výsluchu vo veci ORP-549/OK-DK-2011 ani raz neuviedol ani neupozornil na skutočnosť, že už niektoré stroje nevlastní. Nasvedčuje tomu aj skutočnosť, že žalovaný postupne premiestňoval posilňovacie stroje do stále menších priestorov pre svoje fitnesscentrum. Pôvodne vlastnil rozľahlejšie priestory, aktuálne má v prenájme priestory, kde sa len s problémami zmestia zostávajúce posilňovacie stroje, a preto žalobca sa domnieva, že žalovaný pristúpil k odpredaju niektorých strojov z dôvodu nedostatku miesta na ich umiestnenie do prevádzkarne fitnesscentra žalovaného. Žalobca tiež poukázal na časovú súvislosť, keď predmetné posilňovacie stroje mal žalovaný vo svojej dispozícii od 06. 06. 2011, a teda od údajného zaplatenia zostatku dohodnutej kúpnej ceny (čo však v konaní nepreukázal) a návrh na vydanie veci bol žalobcom podaný na Okresný súd Dolný Kubín dňa 01. 08. 2011, t.j. v tomto období by musel žalovaný niektoré zo strojov predať. Natíska sa však otázka, prečo by žalovaný tak urýchlene tie stroje predával, keď mal taký veľký záujem o kúpu posilňovacích strojov, a to aj napriek tomu, že v čase kúpy a predaja nemal dostatok peňazí na zaplatenie kúpnej ceny.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie i žalobca, ktorý sa domáhal zmeny napadnutého rozsudku, a to tak, že odvolací súd uloží žalovanému povinnosť odovzdať žalobcovi v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku hnutelné veci tak, ako boli špecifikované v rozsudku okresného súdu, ktoré

tvorili predmet kúpno-predajnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim dňa 22. 04. 2011 oproti vráteniu časti kúpnej ceny vo výške 1.664,00 Eur. Súčasne si uplatnil voči žalovanému náhradu trov konania v zmysle následného vyčíslenia jeho splnomocnenej zástupkyne.

Konštatoval, že napadnutý rozsudok okresného súdu tak vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, neúplne zisteného skutkového stavu a konanie pred prvostupňovým súdom má aj inú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Uviedol, že účastníci sa v článku 7 písm. b) kúpnej zmluvy zo dňa 22. 04. 2011 dohodli, že v prípade, ak sa kupujúci dostane do omeškania so zaplatením ktorejkoľvek zo splátok po dobu dlhšiu ako 10 dní, má predávajúci právo od zmluvy odstúpiť. Nakoľko žalovaný sa ako kupujúci dostal do omeškania s úhradou už druhej splátky vo výške 700,00 Eur splatnej 25. 05. 2011, podľa článku 3 písm. a) kúpnej zmluvy zo dňa 22. 04. 2011, žalobca listom zo dňa 14. 06. 2011 využil svoje právo podľa článku 7 písm. b) kúpnej zmluvy a od tejto zmluvy odstúpil. Zároveň žalobca z dôvodu omeškania žalovaného s úhradou dohodnutej kúpnej ceny podľa článku 3 písm. a) kúpnej zmluvy listom zo dňa 14. 06. 2011 vyúčtoval žalovanému úroky z omeškania podľa článku 7 písm. a) kúpnej zmluvy zo dňa 22. 04. 2011, a to úroky z omeškania vo výške 0,2 % z nesplatennej časti kúpnej ceny, t.j. zo sumy 8.400,00 Eur za každý deň omeškania od 26. 05. 2011 do 14. 06. 2011 v celkovej výške 336,00 Eur a zmluvnú pokutu vo výške 5.000,00 Eur podľa článku 7 písm. a) kúpnej zmluvy. Zmluvnú pokutu, ako aj úroky z omeškania žalobca jednostranne započítal v pohľadávkach na vrátenie časti už žalovaným zaplatenej kúpnej ceny vo výške 7.000,00 Eur. Rozdiel tak predstavoval sumu vo výške 1.664,00 Eur. S poukazom na článok 4 kúpnej zmluvy zo dňa 22. 04. 2011 vyzval žalobca žalovaného listom zo dňa 14. 06. 2011 na vrátenie posilňovacích strojov v lehote do 30. 06. 2011. Odstúpenie od zmluvy zo dňa 14. 06. 2011 spolu s výzvou na vrátenie predmetu kúpy, a to posilňovacích strojov uvedených vyššie, ako aj vyúčtovanie zmluvnej pokuty a jednostranný zápočet vzájomných pohľadávok boli doručené žalobcovi jednak mailom dňa 14. 06. 2011, a tiež poštovou zásielkou s doručenkou, ktorú si však žalovaný v mieste trvalého bydliska v odbernej lehote neprevzal a bola vrátená žalobcovi ako nedoručená. S rozhodnutím súdu žalovaného vrátiť žalobcovi hnutelné veci, ktoré tvorili predmet kúpnej zmluvy, sa žalobca v plnom rozsahu stotožňuje a považuje ho za vecne správne, vychádzajúce z náležite zisteného skutkového stavu a zo správneho právneho posúdenia veci. Žalobca sa však nestotožňuje s rozhodnutím prvostupňového súdu v časti vydania hnutelných vecí oproti vráteniu kúpnej ceny vo výške 6.972,00 Eur a zamietnutím žaloby vo zvyšnej časti. Vyúčtovaním zmluvnej pokuty a jednostranným zápočtom vzájomných pohľadávok zo dňa 14. 06. 2011, ktorý bol žalovanému doručovaný listom, ako aj mailovou komunikáciou, si žalobca v zmysle článku 7 písm. a) kúpnej zmluvy zo dňa 22. 04. 2011 uplatnil voči žalovanému úroky z omeškania vo výške 0,2 % z nesplatennej časti kúpnej ceny za každý deň omeškania, t.j. zo sumy 8.400,00 Eur počnúc od 26. 05. 2011 do 14. 06. 2011, ktoré predstavovali sumu vo výške 336,00 Eur, ako aj v zmysle článku 6 písm. b) kúpnej zmluvy zo dňa 22. 04. 2011 zmluvnú pokutu vo výške 5.000,00 Eur. Následne žalobca v zmysle ust. § 580 a nasl. Občianskeho zákonníka započítal svoje splatné pohľadávky ku dňu 14. 06. 2011 voči žalovanému v celkovej výške 5.336,00 Eur so svojím záväzkom vrátenia uhradenej časti kúpnej ceny vo výške 7.000,00 Eur. Rozdiel predstavoval sumu vo výške 1.664,00 Eur, pričom žalobca listom zo dňa 14. 06. 2011 deklaroval, že je pripravený uhradiť uvedenú sumu žalovanému v hotovosti v deň odovzdania a prevzatia predmetu kúpy v zmysle kúpnej zmluvy zo dňa 22. 04. 2011. Zmluvnú pokutu v zmysle článku 7 písm. b) tejto zmluvy vo výške 5.000,00 Eur, ako aj úroky z omeškania vo výške 0,2 % z nesplatennej časti kúpnej ceny za každý deň omeškania, t.j. zo sumy 8.400,00 Eur počnúc od 26. 05. 2011, t.j. odo dňa omeškania s úhradou kúpnej ceny, boli vypočítané a vzájomne započítané so záväzkom žalobcu vrátiť neuhradenú časť kúpnej ceny vo výške 7.000,00 Eur len do dňa 14. 06. 2011, t.j. ku dňu písomného vyhotovenia odstúpenia od zmluvy, a nie ku dňu doručenia poštovej zásielky s odstúpením od zmluvy žalovanému.

Žalobca sa nestotožňuje so zamietnutím žaloby v časti kompenzačnej náhrady týkajúcej sa úrokov z omeškania vo výške 0,2 % z nesplatennej časti kúpnej ceny za každý deň omeškania a s odôvodnením okresného súdu, že v čase omeškania nebol žalovaný v omeškani so zaplatením celého zostatku kúpnej ceny, z ktorej si žalobca vypočítal úroky z omeškania, ale len so zaplatením jednej splátky vo výške 700,00 Eur, v dôsledku čoho mu vznikol nárok len na zaplatenie zmluvnej pokuty zo sumy 700,00 Eur za obdobie od 26. 05. 2011 do 14. 06. 2011 vo výške 0,2 % denne, čo predstavuje sumu 28,00 Eur. Žalovaný sa totiž dostal do omeškania s úhradou druhej splátky kúpnej ceny podľa článku 3 kúpnej zmluvy počnúc dňom 26. 05. 2011. Druhá splátka kúpnej ceny bola dojednaná vo výške 700,00 Eur a bola splatná dňa 25. 05. 2011. V čase omeškania žalovaného s úhradou druhej

splátky 700,00 Eur splatnej 25. 05. 2011 však nesplatená časť kúpnej ceny bola vo výške 8.400,00 Eur , a nie vo výške 700,00 Eur. Súdom priznané úroky z omeškania vo výške 0,2 % denne zo sumy 700,00 Eur počnúc od 26. 05. 2011 do 14. 06. 2011 teda vychádzajú z nesprávne zisteného skutkového stavu.

Žalobca sa tiež nestotožnil ani so zamietnutím žaloby v časti kompenzačnej náhrady týkajúcej sa zmluvnej pokuty vo výške 5.000,00 Eur. Zdôraznil, že na doručovanie zápočtu aj odstúpenia od zmluvy má rovnaké dôkazy a obidve listiny boli súdu odovzdané na pojednávaní dňa 05. 09. 2011 a sú založené v spise. Okrem toho poslal žalobca žalovanému zápočet a odstúpenie aj e-mailom a zrejme práve preto neprevzal žalovaný poštovú zásielku s týmito listinami, keďže poznal ich obsah. Žalobca poukázal na znenie ust. § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka s konštatovaním, že potvrdenie o zasielaní e-mailu bolo odovzdané súdu, kde sú uvedené aj spomínané prílohy. Tieto prílohy sú vo forme pdf a boli celé oskenované aj s hlavičkou a podpisom, pod ktorým bolo tlačným písmom uvedené aj meno žalobcu. V tomto e-maile bol teda zachytený obsah právneho úkonu a tiež identifikovateľná aj osoba, ktorá právny úkon urobila.

Žalobca navyše nesúhlasí so záverom prvostupňového súdu ohľadne akcesority dojednanej zmluvnej pokuty, a to z toho dôvodu, že zmluvnú pokutu vo výške 5.000,00 Eur žalobca uplatnil u žalovaného ku dňu 14. 06. 2011, t.j. ku dňu písomného vyhotovenia odstúpenia od zmluvy, a teda ešte pred samotným doručením odstúpenia od zmluvy žalovanému. K vyúčtovaniu a uplatneniu zmluvnej pokuty teda došlo zo strany žalobcu nepochybne ešte v čase existencie hlavného záväzku vyplývajúceho z kúpnej zmluvy zo dňa 22. 04. 2011 a zároveň v čase omeškania žalovaného s úhradou dohodnutej kúpnej ceny tak, ako to predpokladá článok 7 písm. b) zmluvy, pričom omeškanie s úhradou kúpnej ceny bolo aj dôvodom vyúčtovania zmluvnej pokuty žalovaného. Podľa názoru žalobcu vznikol mu nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty od momentu, kedy sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou kúpnej ceny, t.j. od 26. 05. 2011 a ku dňu 14. 06. 2011 bolo viazané len jednostranné započítanie vzájomných pohľadávok a nie, ako uvádza súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, že moment vzniku práva žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty bol viazaný ku momentu zrušenia zmluvy v dôsledku odstúpenia od zmluvy. Súd teda aj v tejto časti svojho rozhodnutia vychádzal z nesprávne zisteného skutkového stavu a taktiež z nesprávneho právneho posúdenia veci, o čom svedčí aj skutočnosť, že nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty žalobcovi by vznikol za splnenia čo i len jednej z dvoch podmienok dojednaných v článku 7 písm. b) kúpno-predajnej zmluvy, a to buď odstúpením predávajúceho od zmluvy pre nezaplatenie kúpnej ceny zo strany kupujúceho alebo po druhé, z dôvodu omeškania kupujúceho so zaplatením kúpnej ceny. Nejednalo sa teda o kumulatívne podmienky. Aj keď formulácia článku 7 písm. b) kúpnej zmluvy nie je jednoznačne formulovaná, prvostupňový súd sa svojim výkladom priklonil k výkladu, ktorý je v zrejmom rozpore s účelom tohto dojednania (§ 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Tak odstúpenie, ako aj zmluvná pokuta sú viazané na porušenie kúpnej zmluvy žalovaným. Žalovaný mesiac pred kúpou a podpísaním zmluvy vedel o zmluvnej pokute v prípade porušenia zmluvy, pričom o prípadnej akcesorite vôbec netušil, čoho dôkazom je, že ani on ani jeho právny zástupca sa nikdy v predmetnej súdnej veci nebránili akcesoritou záväzku - urobil to miesto nich nelogicky v rozpore s duchom a účelom dojednania až súd. Odvolateľ tiež zdôraznil, že žalovaný porušil povinnosti z kúpnej zmluvy, pričom žalobcovi svojim konaním spôsobil škodu, a to tým, že užíval ani nie rok staré, málo opotrebované stroje, mal dojednanú možnosť úhrady predmetu kúpy na splátky (bez úrokov), teda mohol plne používať stroje, požívať z nich ošoh, aj keď nemal vyplatenú dojednanú kúpnu cenu v plnom rozsahu a zároveň mal zmluvne dojednanú výhodu zľavy z ceny predmetu kúpy vo výške 500,00 Eur pre prípad, ak by dohodnutú kúpnu cenu v plnom rozsahu zaplatil do 25. 11. 2011. Z uvedeného je zrejmé, že výška zmluvnej pokuty bola primeraná a nemožno hovoriť o jednostranne výhodnej zmluve pre predávajúceho.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na opätovné rozhodnutie, alternatívne navrhol v zmysle ust. § 220 O. s. p. konanie zastaviť a zaviazat' žalobcu na náhradu trov žalovanému do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. V prípade, ak odvolací súd odvolanie žalobcu zamietne a rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdí, navrhol o trovách konania rozhodnúť podľa pomeru úspechu jednotlivých procesných strán v spore.

Uviedol, že sa nestotožňuje s jeho vyjadrením ohľadne jednostranného započítania pohľadávok ku dňu 14. 06. 2011. Pokiaľ ide o započítanie úrokov z omeškania vo výške 0,2 % za každý deň omeškania z nesplatennej časti kúpnej sumy, odporca je toho istého názoru ako okresný súd, t.j. že k dátumu 14. 06. 2011, kedy bol vyhotovený jednostranný zápočet - žalovaný nebol v omeškanií so zaplatením

celého zostatku kúpnej ceny vo výške 8.400,00 Eur, ale iba splátky číslo 2 vo výške 700,00 Eur splatnej do 25. 05. 2011, v dôsledku čoho má žalobca nárok požadovať od žalovaného len zaplatenie sumy 28,00 Eur (0,2 % denne zo sumy 700,00 Eur od 26. 05. 2011 do 14. 06. 2011). Čo sa týka druhého žalobcom započítaného nároku - zmluvnej pokuty vo výške 5.000,00 Eur, podľa názoru žalovaného v tomto prípade sa nejednalo o platnú pohľadávku, nakoľko jej výška bola stanovená na cca. 1/3-inu celkovej kúpnej ceny, teda jej výška bola dojednaná v rozpore s dobrými mravmi, navyše ak k odstúpeniu od zmluvy došlo 16. 06. 2011, žalobca nemal žiadne právo na uplatnenie zmluvnej pokuty po uplynutí viac ako troch mesiacov od zrušenia zmluvy. Jednou z podmienok, ktoré musia byť splnené pri započítaní pohľadávok (§ 580 Občianskeho zákonníka) je, že započítateľná pohľadávka musí byť platná. Predmetom započítania nemôžu byť nielen pohľadávky, ktoré neexistujú, ale ani pohľadávky, ktoré nemožno uplatniť súdnou cestou. Splatnosť pohľadávky, ktorá sa má započítať, treba posudzovať v čase, kedy dlžníkovi vznikla možnosť na započítanie. Ku skutočnostiam, ktoré majú za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu, prihliada súd i bez návrhu, ale len v prípade, že sa v konaní preukáže. Žalovaný poukázal na ust. § 39 Občianskeho zákonníka s tým, že o nedovolenosť právneho úkonu a tým aj jeho absolútnu neplatnosť ide vtedy, keď právny úkon svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu, alebo keď zákon obchádza. Obchádzanie zákona obsahom alebo v účelom urobeného právneho úkonu spravidla znamená, že právny úkon neodporuje síce výslovne zneniu zákonného ustanovenia, avšak svojimi dôsledkami sleduje ten cieľ, aby zákon dodržaný nebol. Platnosť či neplatnosť právneho úkonu sa posudzuje so zreteľom na okolnosti daného prípadu v okamihu, keď k právnomu úkonu došlo (68 Obo 299/2006).

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 2 písm. a) O. s. p. preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p. za použitia ust. § 156 ods. 3 O.s.p.) ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a žalobu žalobcu o určenie vlastníckeho práva aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku napadnutého odvolaním zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O. s. p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Súčasne odvolací súd preskúmal i námietky obidvoch procesných strán uvedené v ich opravných prostriedkoch a po ich preskúmaní dospel k záveru, že tieto nie sú dôvodné.

K námietke žalovaného, že petit napadnutého rozsudku vo vzťahu k špecifikácii jednotlivých huteľných vecí (posilňovacích strojov) uvedených v jeho výrokovej časti je nevykonateľný, odvolací súd uvádza, že táto nie je dôvodná. Všetky posilňovacie stroje, ktoré boli aj predmetom kúpy, boli jednoznačne rovnakým spôsobom špecifikované aj v kúpnej zmluve uzavretej účastníkmi dňa 22. 04. 2011, z ktorej vyplýva nárok uplatňovaný žalobcom v tomto súdnom konaní. Navyše tak, ako správne konštatoval žalobca vo svojom vyjadrení k opravnému prostriedku, jednotlivé posilňovacie stroje sú vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia jasne, určite a zrozumiteľne označené, keď výrobca, séria, ako aj konkrétny typ posilňovacieho stroja je jasne uvedený v názve každého stroja. Z tohto dôvodu je vylúčené, aby napadnutý rozsudok trpel absenciou vykonateľnosti. Zo zápisníc o súdnych pojednávaniach konaných pred okresným súdom nevyplýva, že by žalovaný namietal skutočnosť, že niektoré z posilňovacích strojov, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi, a teda aj predmetom tohto sporu, už nevlastní, pričom s poukazom na princíp neúplnej apelácie vyjadrenej v ust. § 205a ods. 1 O. s. p., odvolací súd na tieto skutočnosti už nemohol prihliadať. Len na okraj odvolací súd poznamenáva, že túto odvoláciu námietku žalovaného považoval len za účelovú, keďže v konaní vôbec neprodukoval žiadne listinné (alebo iné) dôkazy, ktoré by preukazovali danú skutočnosť.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcu ohľadne zápočtu sumy označenej v jednostrannom zápočte ako úroky z omeškania sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil s právnou argumentáciou i odôvodnením napadnutého rozsudku. Vychádzajúc zo znenia článku 7 písm. a) kúpnej zmluvy, na ktorý tento zápočet odkazuje, je nepochybné, že sa v danom prípade jedná o zmluvnú pokutu, dojednanú pre prípad omeškania žalovaného so splatením kúpnej ceny. Je zrejmé, že v čase vyhotovenia tohto jednostranného zápočtu (ku dňu 14. 06. 2011) žalovaný ešte nebol v omeškaní so zaplatením celého zostatku kúpnej ceny vo výške 8.400,00 Eur, ale len so zaplatením jednej splátky (pod poradovým číslom 2 vo výške 700,00 Eur, splatnej do 25. 05. 2011). Preto za uvedené obdobie vzniklo žalobcovi požadovať proti žalovanému zaplataenie zmluvnej pokuty len zo sumy 700,00 Eur za obdobie od 26. 05. 2011 do 14. 06. 2011 vo výške 0,2 % denne, čo predstavuje po jej vyčíslení celkom sumu 28,00 Eur. Okresný súd teda v prejednávanej veci postupoval správne, keď považoval tento jednostranný zápočet za dôvodný napriek nepresnosti, resp. pochybeniu v označení tohto záväzku, keď práve z odkazu na článok 7 písm. a) kúpnej zmluvy je nepochybne zrejmé, aký konkrétny nárok si žalobca voči žalovanému uplatnil a súčasne jednostranne započítal.

Rovnako sa odvolací súd stotožnil so záverom okresného súdu o tom, že doručenie jednostranného zápočtu žalobcu voči žalovanému nebolo už učinené dňa 14. 06. 2011 elektronicky spolu s odstúpením od zmluvy, a to postupom podľa ust. § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Doručenie týchto listín žalovanému žalobca totiž v tomto súdnom konaní žiadnym spôsobom nepreukázal. Jeho tvrdenie, že sa tak malo stať už v rámci zásielky, ktorou prvýkrát doručoval žalovanému odstúpenie od kúpnej zmluvy e-mailom, zostalo v rovine nepreukázaných tvrdení. Doručenie jednostranného zápočtu žalobcu voči žalovanému nebolo totiž realizované formou zaručeného elektronického podpisu a odporca doručenie takéhoto úkonu v konaní nepotvrdil. Ako už bolo konštatované odvolacím súdom v uznesení sp. zn. 6Co/18/2012 zo dňa 07. 03. 2012 odstúpenie od zmluvy doručoval žalobca žalovanému na adresu T. XXXX/XX, XXX XX J. W., ktorá sa vrátila žalobcovi s poznámkou poštového doručovateľa „zásielka v odbernej lehote neprevzatá“. Žalovaný na pojednávaní dňa 05. 10. 2011 uviedol, že na uvedenej adrese sa zdržiava len sporadicky, v dôsledku čoho mu doposiaľ odstúpenie od zmluvy ani jednostranný zápočet zo strany žalobcu nebol doručený. Prejav vôle dôjde adresátovi (nepřítomnej osobe) vtedy, keď sa ocitne vo sfére jeho dipozície. To znamená, že adresát má konkrétnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu (napríklad poštová zásielka obsahujúca prejav vôle bola doručená do jeho bytu, bola vložená do jeho poštovej schránky), pričom nie je právne významné, či sa adresát s dôjdeným prejavom vôle aj skutočne oboznámil. Podľa súdnej praxe postačuje i oznámenie do poštovej schránky o uložení takejto zásielky. Keďže odstúpenie od zmluvy doručoval žalobca žalovanému aj listom zo dňa 14. 06. 2011 zasielal žalovanému poštou doporučené na adresu žalovaného uvedenej v kúpnej zmluve a táto zásielka bola prvýkrát neúspešne doručovaná poštovým doručovateľom žalovanému dňa 16. 06. 2011, ktorú si žalovaný v odbernej lehote 18-tich dní neprevzal a táto sa vrátila odosielateľovi dňa 08. 07. 2011, okresný súd nezistiac žiadnu prekážku reálne bránicu žalovanému prevziať si uvedenú zásielku na uvedenej adrese správne vychádzal z toho, že k účinnému odstúpeniu od kúpnej zmluvy s poukazom na článok 7 písm. b) tejto zmluvy v spojení s § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka už došlo dňa 16. 06. 2011, kedy bola zásielka prvýkrát (neúspešne) doručovaná žalovanému poštovým doručovateľom a z toho dôvodu mu bolo zanechané oznámenie o jej uložení na pošte. Na uvedenom závere nič nemení skutočnosť, že žalovaný si túto zásielku neprevzal, ani duplicitné doručenie odstúpenia od zmluvy, ktoré si fyzicky odporca prevzal až na pojednávaní dňa 05. 10. 2011. Z uvedených dôvodov je nepochybné, že jednostranný zápočet žalobcu vykonaný voči žalovanému listom zo dňa 14. 06. 2011, predložený súdu za prítomnosti žalovaného a jeho zástupcu na pojednávaní až 05. 10. 2011, ako aj ďalší zápočet žalobcu voči žalovanému vykonaný listom z 11. 10. 2011 vyhodnotil okresný súd správne, keď konštatoval dôvodnosť zápočtu vykonaného podaním zo dňa 14. 06. 2011 v časti tak, ako to uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia. Obidva započítacie prejavy boli žalovanému doručené až na pojednávaní konanom dňa 05. 10. 2011.

Vo vzťahu k úrokom z omeškania vo výške 0,2 % za každý deň omeškania z nesplatennej časti kúpnej zmluvy (v zmysle článku 7 písm. a) kúpnej zmluvy) sa už odvolací súd vyjadril vyššie.

Pokiaľ sa týka uplatnenia zmluvnej pokuty vo výške 5.000,00 Eur podľa článku 7 písm. b) kúpnej zmluvy, tento žalobcom započítavaný nárok voči žalovanému oproti záväzku žalobcu vyplatiť žalovanému časť kúpnej ceny vo výške 7.000,00 Eur vyhodnotil okresný súd tiež správne. Nárok na zaplataenie zmluvnej pokuty v zmysle vyššie uvedeného dojednania totiž predpokladá kumulatívne splnenie dvoch podmienok: 1) omeškanie kupujúceho so zaplatením ktorejkoľvek splátky po dobu dlhšiu ako

10 dní, a 2) odstúpenie predávajúceho od kúpnej zmluvy. To znamená, že moment vzniku práva na zaplatenie zmluvnej pokuty bol viazaný na okamih zrušenia zmluvy v dôsledku odstúpenia od zmluvy a tým k momentu zániku záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy jej účastníkom. Jednoznačne nešlo o situáciu, ak by ešte pred zánikom záväzku zabezpečovaného zmluvnou pokutou vznikol predávajúcemu nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty (tak, ako tvrdil žalobca vo svojom opravnom prostriedku). Len v prípade, ak by účastníkovi zmluvy vznikol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty ešte skôr, ako došlo k zániku zmluvnou pokutou zabezpečovaného záväzku, by zostal žalobcovi zachovaný nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, avšak len v obmedzenom rozsahu, pokiaľ ide o časové obdobie, t.j. do doby platného odstúpenia od zmluvy, ako to správne konštatoval okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia. Aj podľa názoru odvolacieho súdu od momentu odstúpenia od zmluvy nie je možné uplatňovať si takýto nárok. Jedná sa teda o neplatné dojednanie a na túto absolútnu neplatnosť právneho úkonu prihliada súd v ktoromkoľvek štádiu konania ex offio. Záväzok z dohody o zmluvnej pokute má jednoznačne povahu akcesorického záväzku. Odstúpením od hlavného záväzku zaniká nárok zmluvnej strany aj na zaplatenie zmluvnej pokuty. Okresný súd správne konštatoval, že žalobca v konaní nepreukázal, že by uvedený jednostranný zápočet doručil, resp. písomne doručoval skôr, ako na pojednávaní dňa 05. 10. 2011 a jeho tvrdenie, že sa tak stalo už v rámci zásielky, ktorou prvýkrát doručoval žalovanému odstúpenie od kúpnej zmluvy, zostalo v rovine nepreukázaných tvrdení. Právo na zmluvnú pokutu si tak žalobca preukázateľne uplatnil voči žalovanému až viac ako tri mesiace po zrušení zmluvy v dôsledku jej odstúpenia od nej žalobcom. Z uvedených dôvodov jednostranný zápočet žalobcu ohľadne sumy 5.000,00 Eur voči pohľadávke žalovaného na vrátenie kúpnej ceny nemohol byť dôvodný. Z rovnakých dôvodov preto okresný súd postupoval správne, keď sa ďalej nezaoberal v konaní otázkou (ne)primeranosti výšky dojednanej zmluvnej pokuty.

S poukazom na ust. § 219 ods. 1 a 2 O. s. p., ktoré tvorili základ potvrdzujúceho rozhodnutia v danej odvolacej veci, odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody dovolaní obidvoch procesných strán vo vzťahu k napadnutému rozsudku okresného súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho spisu a s prihliadnutím na uvedené zákonné ustanovenia dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie napadnutého výroku rozsudku súdu prvého stupňa, ako je to vyjadrené vo výrokovej časti jeho rozhodnutia. Aj podľa názoru odvolacieho súdu v dôsledku odstúpenia žalobcu od kúpnej zmluvy, ktorú účastníci uzavreli dňa 22. 04. 2011, vznikla žalovanému povinnosť vydať žalobcovi hnuťelné veci (posilňovacie stroje špecifikované vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, ktoré tvorili predmet tejto kúpno-predajnej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi) oproti vráteniu časti kúpnej sumy vo výške 6.972,00 Eur a vo zvyšnej časti bol návrh žalobcu nedôvodný.

Námietka obidvoch procesných strán o nerešpektovaní zásady uvedenej v ust. § 132 O. s. p. nie je dôvodná. Úvaha okresného súdu v prejednávanej veci nebola ľubovoľná, ale vychádzala z dostatočne zisteného skutkového stavu a zodpovedala skutočnostiam, ktoré boli v dokazovaní zistené, vyhodnotené a závery okresného súdu neboli v rozpore s tým, čo bolo v konaní preukázané, ani v rozpore s formálnou logikou. Navyiac, okresný súd výsledky hodnotenia dôkazov zahrnul aj do odôvodnenia napadnutého rozsudku a v súlade s § 157 ods. 2 O. s. p. dostatočne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za rozhodné, preukázané a z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Odvolací súd poukazuje na to, že právna úprava neurčuje, ako má súd dôkazy hodnotiť, uvádza len, že súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy tak, aby bola súčasne dodržaná právna úprava, formálna logika a aby rozhodnutie, resp. jeho odôvodnenie vychádzalo a upieralo sa o zistený skutkový stav, čo v súdnom prípade bolo splnené. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva neunesenie dôkazného bremena žalobcu vo vzťahu k započítaniu časti kúpnej ceny v tomto súdnom konaní. Rovnako z vykonaného dokazovania vyplýva aj neunesenie dôkazného bremena žalovaného vo vzťahu k jeho tvrdeniu o zaplatení celej kúpnej ceny žalobcovi.

Odvolací súd vo všeobecnej rovine k výsledkom dokazovania a jeho hodnoteniu zo strany prvostupňového súdu pre úplnosť dodáva, že v sporovom konaní primárne nesie dôkazné bremeno žalobca v súvislosti s tými tvrdeniami, ktoré umožňujú žalobe vyhovieť, ak budú tieto tvrdenia preukázané a na strane druhej i žalovaný nesie dôkazné bremeno tých tvrdení, ktorými odôvodňuje svoju obranu proti žalobe. Ak nie je možné zistiť určitú skutkovú okolnosť, ktorá je medzi účastníkmi sporná a pre rozhodnutie dôležitá, postihne nepriaznivý dôsledok toho účastníka, ktorý mal v súvislosti s ňou dôkaznú

povinnosť. V danom prípade išlo o žalobcu (vo vzťahu k započítaniu k dátumu a výške započítacích úkonov ním vykonaných) a žalovaného (vo vzťahu k jeho tvrdeniu o zaplatení celej kúpnej ceny žalobcovi) a ich skutkové tvrdenia a dôkazy navrhnuté v tomto konaní. Ak po vykonanom dokazovaní nie je možné urobiť záver ani o pravdivosti tvrdenia účastníka o určitej skutkovej okolnosti, ale ani záver o nepravdivosti tohto tvrdenia, znamená to, že tvrdená skutočnosť nebola preukázaná. Dôsledok neunesenia dôkazného bremena obidvoch procesných strán v konaní sa premietol do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Neopodstatneným odvolacím dôvodom žalovaného je jeho tvrdenie o nesprávnom postupe okresného súdu vo vzťahu k ním navrhnutému znaleckému dokazovaniu, ktoré okresný súd zamietol. V zmysle ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR základné právo účastníka na súdnu ochranu neznamena právo účastníka na úspech v konkrétnom súdnom konaní, resp. povinnosť súdu akceptovať a vyhovieť všetkým návrhom (i procesným) účastníka. Inými slovami, nie je porušením práva na súdnu a inú právnu ochranu v zmysle článku 46 a nasl. Ústavy SR, ak súd v konkrétnom konaní nevyhovie návrhu účastníka, či už procesnému, alebo vo veci samej. Súd nie je povinný v konaní vykonať všetky dôkazy navrhované účastníkmi, ale len tie, ktoré sú potrebné na zistenie skutkového stavu, čo okresný súd dôsledne v tomto konaní aj vykonal.

Navyše žalovaný napriek poučeniu zo strany okresného súdu podľa § 120 ods. 4 O. s. p. ani neoznačil žiadne dôkazy na preukázanie skutočností, že niektoré z posilňovacích strojov, ktoré boli predmetom žaloby, už nevlastní do vyhlásenia okresného súdu, ktorým bolo vyhlásené dokazovanie za skončené.

Okresný súd v prejednávanej veci na základe vykonaného dokazovania zistil správne skutkový stav a následne vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadami uvedenými v ust. § 132 O. s. p. a aj správne vo veci rozhodol. Rovnako zákonu a ust. § 151 ods. 1 a 3 zodpovedá i výrok okresného súdu o trovách konania.

Na základe vyššie uvedených skutočností a dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny p o t v r d i l .

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa v súlade s ust. § 224 ods. 4 O. s. p., keďže s poukazom na ust. § 151 ods. 1 a 3 O. s. p. si súd prvého stupňa rozhodnutie o trovách konania ponechal na samostatné rozhodnutie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.